

Laidiens: 18.09.2014., Nr. 185

Oficiālās publikācijas Nr.: 2014/185.8

Ministru kabineta noteikumi Nr.547

Rīgā 2014.gada 16.septembrī (prot. Nr.49 31.§)

Dabas parka "Sauka" individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi

Izdoti saskaņā ar likuma "Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām"

14.panta otro daļu un 17.panta otro daļu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka:

1.1. dabas parka "Sauka" (turpmāk – dabas parks) aizsardzības un izmantošanas kārtību;

1.2. dabas parka apzīmēšanai dabā lietojamās speciālās informatīvās zīmes paraugu un tās izveidošanas un lietošanas kārtību.

2. Dabas parks izveidots, lai saglabātu Augšzemes augstienes Sēlijas paugurvaļņa (ar tā augstāko virsotni Ormaņkalnu) un Saukas ezera apkārtējo ainavu, Latvijā un Eiropā īpaši aizsargājamās biotopus, īpaši aizsargājamās sugas un to dzīvotnes, vienlaikus nodrošinot teritorijas ilgtspējīgu attīstību, kā arī teritorijai raksturīgo dabas un kultūrvēsturisko vērtību saglabāšanu sabiedrības atpūtai un izglītošanai.

3. Dabas parkā ir šādas funkcionālās zonas:

3.1. dabas parka zona;

3.2. ainavu aizsardzības zona;

3.3. neitrālā zona.

4. Dabas parka platība ir 5603 ha. Dabas parka funkcionālo zonu shēma noteikta šo noteikumu 1. pielikumā, bet funkcionālo zonu robežu apraksts – šo noteikumu 2. pielikumā.

5. Dabas parka robežas dabā apzīmē ar speciālu informatīvo zīmi, kuras paraugs, izveidošanas un lietošanas kārtība noteikta šo noteikumu 3. pielikumā.

6. Dabas aizsardzības pārvalde nosaka ierobežotas pieejamības statusu informācijai par dabas parkā esošo īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņiem un īpaši aizsargājamo biotopu atrašanās vietu, ja tās atklāšana var kaitēt vides aizsardzībai. Šādu informāciju izplata tikai ar Dabas aizsardzības pārvaldes rakstisku atļauju.

7. Dabas aizsardzības pārvalde, izsniedzot rakstisku atļauju šajos noteikumos minētajām darbībām, izmanto dabas aizsardzības plānā iekļauto informāciju un jaunāko pieejamo informāciju par īpaši aizsargājamām sugām un biotopiem dabas parka teritorijā. Dabas aizsardzības pārvaldes atļauja nav nepieciešama šo noteikumu 12., 16., 17. un 25. punktā minētajām darbībām, kurām saskaņā ar normatīvajiem aktiem par ietekmes uz vidi novērtējumu Valsts vides dienests izsniedz tehniskos noteikumus vai veic sākotnējo ietekmes uz vidi novērtējumu.

II. Vispārīgie aprobežojumi visā dabas parka teritorijā

8. Zemes īpašniekiem, tiesiskajiem valdītājiem vai lietotājiem aizliegts savā īpašumā, valdījumā vai lietojumā esošajā nekustamajā īpašumā ierobežot apmeklētāju pārvietošanos pa velomaršrutu, kas norādīts šo noteikumu 4. pielikumā un paredzēts dabas parka un tajā esošo infrastruktūras objektu apskatei.

9. Visā dabas parka teritorijā aizliegts:

9.1. ierīkot atkritumu poligonus;

9.2. audzēt ģenētiski modificētus kultūraugus;

9.3. iegūt derīgos izrakteņus, izņemot pazemes ūdens ieguvī personiskajām vajadzībām;

9.4. uzstādīt vēja elektrostacijas, kuru augstākais punkts pārsniedz 12 metru augstumu;

9.5. lietot ūdensputnu medībās šāviņus, kas satur svīnu;

9.6. izmantot citzemju sugas meža atjaunošanā un ieaudzēšanā;

9.7. lietot minerālmēslus un ķīmiskos augu aizsardzības līdzekļus mežaudzēs, izņemot repelentus pārnadžu atbaidīšanai un feromonus koku stubbra kaitēkļu ierobežošanai;

9.8. iegūt sūnas un ķērpjus, kā arī lasīt ogas un sēnes, bojājot vai iznīcinot zemsedzi;

9.9. veidot ražošanas uzņēmumus, kuriem nepieciešama A kategorijas piesārņojošas darbības atļauja;

9.10. pārvietoties pa ūdenstecēm un ūdenstilpēm ar kuģošanas līdzekļiem un citiem peldošiem līdzekļiem, kuru mehāniskā dzinēja vai motora jauda pārsniedz 3,7 kW, un ūdens motocikliem, izņemot valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un pilnvaroto personu pārvietošanos, pildot dienesta pienākumus;

9.11. dedzināt sausās zāles, virsāju un niedru platības, kā arī meža zemsedzi. Šis aizliegums neattiecas uz īpaši aizsargājamo sugu un biotopu atjaunošanas pasākumiem, kuru veikšanai ir saņemta Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja un par kuriem ir rakstiski informēta par ugunsdrošību un ugunsdzēsību atbildīgā institūcija;

9.12. veikt galveno cirti meža nogabalos, kuros sastopami Latvijā un Eiropas Savienībā īpaši aizsargājamie meža biotopi – boreālie meži, aluviāli krastmalu un palieņu meži, nogāžu un gravu meži, veci jaukti platlapju meži un staigņāju meži – un kuri uzskaitīti šo noteikumu 5. pielikumā;

9.13. lai samazinātu dzīvnieku bojāeju – plaut lauksaimniecībā izmantojamās zemes un lauces virzienā no malām uz centru. Nelidzena reljefa apstākļos plauj slejās virzienā no lauka atklātās malas (arī no pagalma, ceļa, atklāta grāvja, žoga) uz krūmāju vai mežu;

9.14. cirst kokus, kuru caurmērs 1,3 metru augstumā virs koku sakņu kakla pārsniedz 60 centimetrus, izņemot bīstamos kokus (koki, kas apdraud cilvēku dzīvību un veselību, tuvumā esošās ēkas vai infrastruktūras objektus).

10. Ainaviski vērtīgajās teritorijās, kuras noteiktas šo noteikumu 4. pielikumā vai vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā, aizliegts veikt darbības, kas būtiski pārveido ainavu un tās elementus, izmaina kultūrvēsturiskās vides īpatnības un reģionam raksturīgos ainavu elementus vai samazina bioloģisko daudzveidību un ainavas ekoloģisko kvalitāti.

11. 50 metru joslā ap Saukas ezeru aizliegts:

11.1. mainīt esošās reljefa formas, izņemot smilšu uzbēršanu peldvietās;

11.2. būvēt ēkas un būves, kā arī ierīkot dīķus, izņemot islaicīgas lietošanas būvju un mazēku būvniecību;

11.3. novadīt notekūdeņus vidē. Notekūdeņu savākšanai drīkst izmantot tikai hermētiski slēgtas izvedamas krājtvertnes.

12. Visā dabas parka teritorijā bez Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiskas atļaujas aizliegts:

12.1. veikt arheoloģiskās izpētes darbus;

12.2. ierīkot publiski pieejamus dabas tūrisma un izziņas infrastruktūras objektus (piemēram, takas, skatu torņus, atpūtas vietas, ugunsgrābekļa vietas, telšu vietas, stāvlaukumus, apmeklētāju centrus un informācijas centrus), izņemot infrastruktūras objektus, kas norādīti šo noteikumu 4. pielikumā;

12.3. rīkot autosacensības, motosacensības un velosacensības, rallijus, treniņbraucienus, izmēģinājuma braucienus ārpus valsts un pašvaldību ceļiem, rīkot ūdensmotosporta un ūdensslēpošanas sacensības un orientēšanās sacensības, kā arī ārpus telpām rīkot Nacionālo bruņoto spēku, civilās aizsardzības un zemessargu mācības;

12.4. ierīkot medijamo dzīvnieku piebarošanas lauces.

III. Dabas parka zona

13. Dabas parka zona izveidota, lai aizsargātu Saukas ezera un Ormaņakalna apkārtnes ainaviskās vērtības, kā arī Eiropā un Latvijā aizsargājamās biotopus, īpaši aizsargājamās sugas un to dzīvotnes un vienlaikus nodrošinātu teritorijas ilgtspējīgu apsaimniekošanu.

14. Dabas parka zonā aizliegts:

14.1. pārvietoties ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, tai skaitā automašīnām, traktortehniku, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem un mopēdiem, kā arī ar dzīvniekiem un pajūgiem ārpus ceļiem un dabiskām brauktuvēn mežā, izņemot gadījumu, ja pārvietošanās notiek pa 4. pielikumā norādītajiem maršrutiem vai pārvietošanās ir saistīta ar šo zemju apsaimniekošanu, uzraudzību vai valsts aizsardzības uzdevumu veikšanu, vai glābšanas un meklēšanas darbiem;

14.2. kurināt ugunsgrābekļus ārpus speciāli ierīkotām vietām, kuras nodrošina uguns tālāku neizplatīšanos, izņemot ugunsgrābekļa pagalmos un ugunsgrābekļa cīršanas atlieku sadedzināšanai atbilstoši ugunsdrošību un ugunsdzēsību regulējošiem normatīvajiem aktiem;

14.3. veikt darbības, kas veicina augsnes erozijas attīstību, izņemot augsnes sagatavošanu lauksaimniecības un mežsaimniecības vajadzībām;

14.4. ierīkot lauksaimniecības dzīvnieku – ierobežotā platībā turētu savvaļas sugu dzīvnieku – audzētavas, kā arī iežogotas platības savvaļas sugu dzīvnieku turēšanai nebrīvē;

14.5. ziemas sezonā atrasties uz Saukas ezera ledus ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem un sniega motocikliem, izņemot valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un pilnvaroto personu pārvietošanos, pildot dienesta pienākumus;

14.6. bojāt vai iznīcināt (arī uzarot vai kultivējot, ieaudzējot mežu vai aizaudzējot ar krūmiem) palieņu, terašu un meža pļavas un lauces, izņemot medijamo dzīvnieku piebarošanas lauces;

14.7. veikt darbības, kuru rezultātā tiek mainīta Saukas un Klauces ezeru krasta līnija;

14.8. ezeros veidot mākslīgas salas, kā arī būvēt un izvietot peldošas konstrukcijas, izņemot laipu konstrukcijas.

15. Zemes vienību sadalīšana atļauta tikai tad, ja meža zemēs katras atsevišķās zemes vienības platība pēc sadalīšanas nav mazāka par pieciem hektāriem, bet lauksaimniecībā izmantojamās zemēs un pārējās zemēs – mazāka par trim hektāriem. Šis nosacījums neattiecas uz zemes vienībām, kas tiek atdalītas

infrastruktūras un inženierkomunikāciju būvniecībai vai uzturēšanai un kuru apbūves nosacījumus nosaka vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā, kā arī uz gadījumiem, ja no īpašuma tiek atdalīta zemes vienība ar dzīvojamām un saimniecības ēkām, pagalmu un zemi, kas nepieciešama saimniecības uzturēšanai.

16. Dabas parka zonā bez Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiskas atļaujas aizliegts veikt darbības, kuru rezultātā tiek mainīta meža, krūmāja vai lauksaimniecībā izmantojamās zemes lietošanas kategorija, izņemot dabiski apmežojušās vai dabiski applūdušās zemes lietošanas kategorijas maiņu uz dabā konstatēto zemes lietošanas kategoriju.

17. Būvēt hidrotehniskas būves un ierīkot meliorācijas sistēmas, kā arī veikt to pārbūvi un atjaunošanu atļauts ar Dabas aizsardzības pārvaldes rakstisku atļauju šādos gadījumos:

17.1. lai novērstu teritoriju applūšanu ārpus aizsargājamās teritorijas vai līdz šim neapplūdušu teritoriju applūšanu dabas parkā;

17.2. lai atjaunotu upju dabisko tecējumu un ūdenstecēm un ūdenstilpēm piegulošo teritoriju hidroloģisko režīmu;

17.3. lai nodrošinātu īpaši aizsargājamo sugu un biotopu apsaimniekošanas un atjaunošanas pasākumu veikšanu;

17.4. lai atjaunotu zivju migrācijas ceļus;

17.5. lai īstenotu darbību, kura nav aizliegta ar šiem noteikumiem un nav pretrunā ar dabas parka izveidošanas mērķiem.

18. Meža zemēs aizliegts:

18.1. veikt mežsaimniecisko darbību no 15. marta līdz 31. jūlijam, izņemot:

18.1.1. meža ugunsdrošības un ugunsdzēsības pasākumus;

18.1.2. bīstamo koku ciršanu un novākšanu;

18.1.3. meža atjaunošanu ar rokas darbarīkiem bez motora;

18.1.4. jaunaudžu kopšanu, kur vidējais augstums kokiem ir līdz 0,7 metriem, bet lapu kokiem – līdz vienam metram;

18.1.5. meža nekoksnes vērtību ieguvu;

18.2. cirst kokus kailcirtē un rekonstruktīvajā cirtē, izņemot mežaudzes, kurās valdošā koku suga ir baltalksnis;

18.3. veicot koku ciršanu galvenajā cirtē:

18.3.1. samazināt mežaudzes pirmā stāva biezību zem 0,4, neskaitot sausus stāvošus kokus, izņemot mežaudzes, kurās valdošā suga ir baltalksnis vai bērzs;

18.3.2. veidot mežaudzē par 0,1 hektāru lielākus atvērumus.

19. Mežaudzēs uz hektāru saglabā ne mazāk kā 20 kubikmetru sausu stāvošu koku, svaigi vēja gāztu koku un kritalu, kuru diametrs resnākajā vietā pārsniedz 25 centimetrus. Ja to kopējais apjoms ir lielāks, vispirms saglabā resnākos kokus. Pieļaujams izvākt svaigi vēja gāztas egles, kuru apjoms pārsniedz piecus kubikmetrus uz hektāru un kuras saskaņā ar Valsts meža dienesta atzinumu var izraisīt mežaudžu bojāeju masveidīgas kaitēkļu savairošanās dēļ.

20. Galvenajā un kopšanas cirtē saglabā vismaz 15 dzīvotspējīgus vecākos un lielāko izmēru kokus (ekoloģiskos kokus) uz cirsmas hektāru, vispirms saglabājot resnākos (koku caurmērs lielāks par valdošās koku sugas koku vidējo caurmēru) ozolus, liepas, priedes, ošus, gobas, vīksnas, melnalkšņus un kļavas. Ja šādu koku mežaudzē nav, vispirms saglabā apses un bērzus, kā arī kokus ar lieliem un resniem zariem, dobumainus kokus un kokus ar deguma rētām.

21. Sausos kokus un kritalas šo noteikumu 19. punktā minētajā apjomā, kā arī nocirstos bīstamos kokus un nocirsto koku celmus atstāj mežaudzē, lai nodrošinātu trūdošo (atmirušo) koksni kā dzīvesvietu meža ekosistēmā svarīgām sugām.

22. Uz mežaudzēm, kurās vējgāzes, vējlauzes, slimību infekcijas vai kaitēkļu invāzijas rezultātā mežaudzes šķērslaukums kļuvis mazāks par kritisko šķērslaukumu un vēja gāztie, bojātie, sausie stāvošie koki un kritalas netiek izvākti, neattiecina meža atjaunošanas un jaunaudžu kopšanas prasības.

IV. Ainavu aizsardzības zona

23. Ainavu aizsardzības zona izveidota, lai sekmētu dabas parka tradicionālās ainavas saglabāšanu un ilgtspējīgu saimniecisko darbību.

24. Ainavu aizsardzības zonā aizliegts:

24.1. veikt būvniecību vai ierīkot stādījumus un ieaudzēt mežu, kas var aizsegt skatu no publiski pieejamiem skatupunktiem uz ainavai raksturīgajiem elementiem un vērtībām;

24.2. pārvietoties ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, tai skaitā automašīnām, traktortehniku, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem un mopēdiem, kā arī ar dzīvniekiem un pajūgiem ārpus ceļiem un dabiskām brauktvēēm mežā, izņemot gadījumu, ja pārvietošanās notiek pa 4. pielikumā norādītajiem maršrutiem vai pārvietošanās ir saistīta ar šo zemju apsaimniekošanu, uzraudzību vai valsts aizsardzības uzdevumu veikšanu, vai glābšanas un meklēšanas darbiem.

25. Būvēt hidrotehniskas būves un ierīkot meliorācijas sistēmas atļauts ar Dabas aizsardzības pārvaldes rakstisku atļauju.

26. Zemes vienību sadalīšana atļauta tikai tad, ja meža zemēs katras atsevišķās zemes vienības platība pēc sadalīšanas nav mazāka par pieciem hektāriem, bet lauksaimniecībā izmantojamās zemēs un pārējās zemēs – mazāka par diviem hektāriem. Šis nosacījums neattiecas uz zemes vienībām, kas tiek atdalītas infrastruktūras un inženierkomunikāciju būvniecībai vai uzturēšanai un kuru apbūves nosacījumus nosaka vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā, kā arī uz gadījumiem, ja no īpašuma tiek atdalīta zemes vienība ar dzīvojamām un saimniecības ēkām, pagalmu un zemi, kas nepieciešama saimniecības uzturēšanai.

27. Meža zemēs aizliegts:

27.1. veikt mežsaimniecisko darbību no 15. marta līdz 31. jūlijam, izņemot:

27.1.1. meža ugunsdrošības un ugunsdzēsības pasākumus;

27.1.2. bīstamo koku ciršanu un novākšanu;

27.1.3. meža atjaunošanu ar rokas darbarīkiem bez motora;

27.1.4. jaunaudžu kopšanu, kur vidējais augstums kokiem ir līdz 0,7 metriem, bet lapu kokiem – līdz vienam metram;

27.1.5. meža nekoksnes vērtību ieguvī;

27.2. cirst kokus rekonstruktīvajā cirtē (izņemot neproduktīvu egļu tīraudžu dabiskošanu un sugu sastāva dažādošanu, kā arī mežaudzē, kuras šķērslaukums ir mazāks par kritisko);

27.3. veikt kailcirti dumbrāja un liekņas meža augšanas apstākļu tipos melnalkšņu audzēs, kā arī visās ozolu un ošu audzēs, lai ilgtermiņā nodrošinātu bioloģiski vērtīgo slapjo un platlapju meža biotopu un tiem raksturīgo sugu saglabāšanu.

28. Maksimālā pieļaujamā kailcirtes platība ir trīs hektāri.

29. Ainavu aizsardzības zonā gar autoceļiem (ja vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā tiem piegulošā teritorija noteikta kā ainaviski vērtīga teritorija) kailcirti piegulošo mežaudzi cirt ne agrāk kā 10 gadu pēc kailcirtes skuju koku audzēs un piecus gadus pēc kailcirtes lapu koku audzēs, ja kailcirtes platībā mežaudze atzīta par atjaunotu un atjaunotās mežaudzes koku vidējais augstums skuju kokiem ir viens metrs un vairāk, bet lapu kokiem – divi metri un vairāk.

30. Kailcirtē saglabājamās kokus pēc iespējas atstāj grupās, saglabājot tajās arī paaugu vai pamežu, izņemot gadījumus, ja apsaimniekojamā meža platība vienā kadastra vienībā ir mazāka par vienu hektāru.

V. Neitrālā zona

31. Neitrālā zona izveidota, lai nodrošinātu Saukas, Klauces un Lones ciema un ar tiem saistītās infrastruktūras funkcionēšanu un ilgtspējīgu attīstību.

32. Neitrālajā zonā ir spēkā šo noteikumu I un II nodaļā noteiktās prasības.

VI. Dabas pieminekļi

33. Šis nodaļas prasības attiecas uz šādiem dabas pieminekļiem:

33.1. aizsargājamiem ģeoloģiskajiem un ģeomorfoloģiskajiem dabas pieminekļiem – dižakmeņiem (laukakmeņi, kuru virszemes tilpums ir 10 un vairāk kubikmetru) – un 10 metru platu joslu ap tiem;

33.2. aizsargājamiem kokiem – vietējo un citzemju sugu dižkokiem (koki, kuru apkārtmērs 1,3 metru augstumā virs koka sakņu kakla vai augstums nav mazāks par šo noteikumu 6. pielikumā minētajiem izmēriem) un teritoriju ap kokiem vainagu projekcijas platībā, kā arī 10 metru platā joslā no tās (mērot no aizsargājamā koka vainaga projekcijas ārējās malas).

34. Dabas pieminekļu teritorijā aizliegts:

34.1. veikt darbības, kuru dēļ tiek bojāts vai iznīcināts dabas piemineklis vai mazināta tā dabiskā estētiskā, ekoloģiskā un kultūrvēsturiskā vērtība;

34.2. veikt darbības, kuru rezultātā tiek mainīta zemes lietošanas kategorija, izņemot dabiski apmežojušās vai dabiski applūdušās zemes lietošanas kategorijas maiņu uz dabā konstatēto zemes lietošanas kategoriju;

34.3. rakstīt, zīmēt un gravēt uz dabas pieminekļa, pārvietot to vai tā daļas;

34.4. veikt pazemes būvju būvniecību.

35. Aizsargājamo koku teritorijā aizliegts:

35.1. kurināt ugunscurus ārpus speciāli ierīkotām vietām, kuras nodrošina uguns tālāku neizplatīšanos, izņemot ugunscurus pagalmos un ugunscurus ciršanas atlieku sadedzināšanai atbilstoši ugunsdrošību un ugunsdzēsību regulējošiem normatīvajiem aktiem;

35.2. veikt darbības, kas var ietekmēt aizsargājamo koku augšanu un dabisko attīstību. Ja aizsargājamais koks atrodas apdzīvotā vietā, ir pieļaujama infrastruktūras vai inženierkomunikāciju izbūve vai atjaunošana, kā arī ēku pārbūve;

35.3. novietot lietas (piemēram, būvmateriālus vai malku), kas aizsedz skatu uz koku, ierobežo piekļuvi tam vai mazina tā estētisko vērtību;

35.4. mainīt vides apstākļus – ūdens un koku barošanās režīmu;

35.5. iznīcināt dabisko zemsedzi.

36. Ja aizsargājamais koks atrodas valsts aizsargājamā kultūras pieminekļa teritorijā vai tā aizsardzības zonā, šajos noteikumos atļauto darbību veikšanai papildus nepieciešama Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas rakstiska atļauja.

37. Ja aizsargājamo koku nomāc vai apēno jaunāki koki un krūmi, atļauta to izciršana aizsargājamā koka vainaga projekcijā un tai piegulošā zonā, izveidojot no kokiem brīvu 10 metru platu joslu, mērot no aizsargājamā koka vainaga projekcijas līdz apkārtējo koku vainagu projekcijām, saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas regulē koku ciršanu mežā un ārpus tā.

38. Aizsargājamā koka nociršana (novākšana) pieļaujama tikai tad, ja tas kļuvis bīstams un nav iespēju novērst bīstamības situāciju (piemēram, apzāģēt zarus, izveidot atbalstus), un ir saņemta Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja. Šādā gadījumā Dabas aizsardzības pārvalde rakstisku atļauju izsniedz pēc kokkopja (arborista) pozitīva atzinuma saņemšanas.

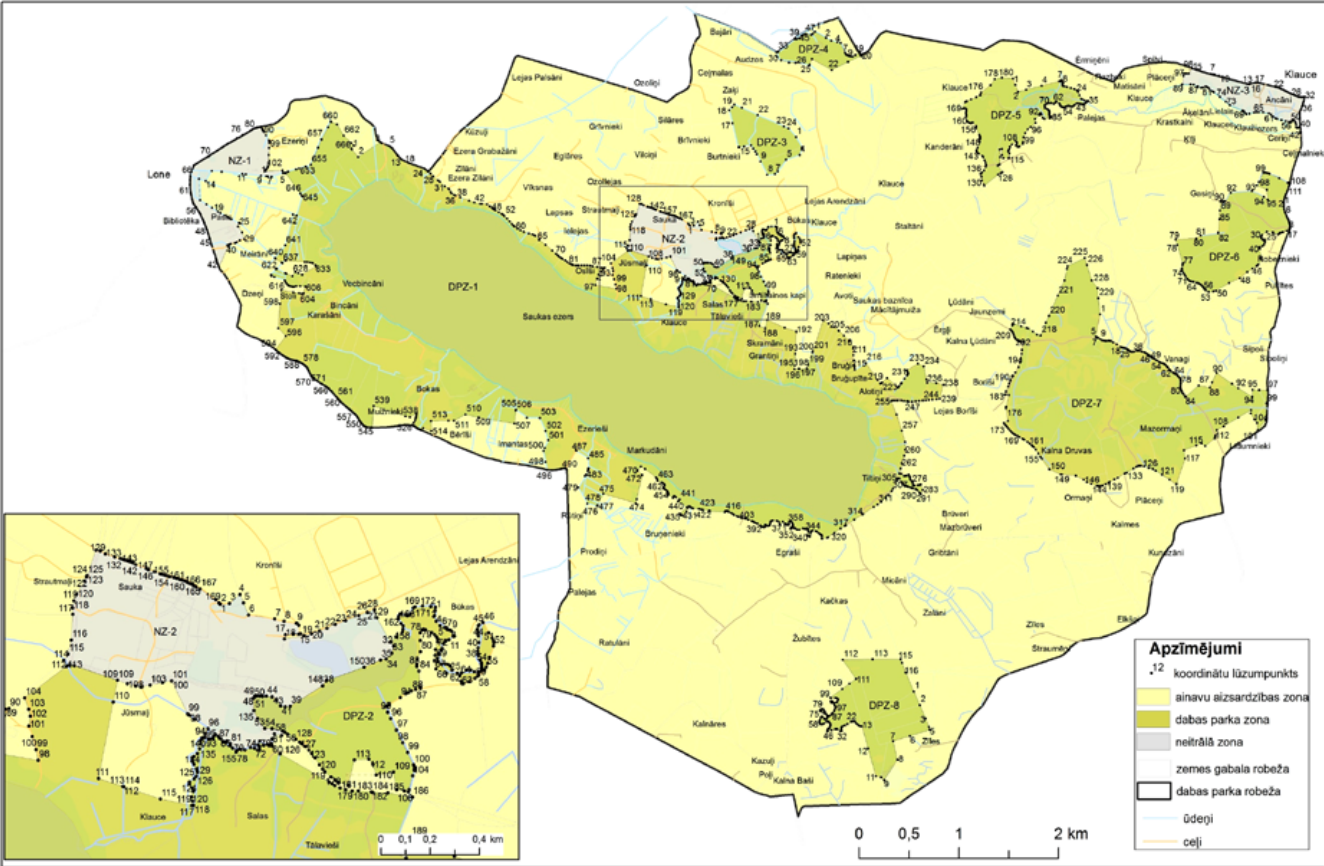
39. Ja aizsargājamais koks ir nolūzis vai nozāgēts, koka stumbrs un zari, kuru diametrs ir lielāks par 50 centimetriem, meža zemēs ir saglabājami koka augšanas vietā vai tās tuvākajā apkārtnē.

Ministru prezidente *Laimdota Straujuma*

Vides aizsardzības un
reģionālās attīstības ministrs *Romāns Naudīšs*

1.pielikums
Ministru kabineta
2014.gada 16.septembra
noteikumiem Nr.547

Dabas parka "Sauka" funkcionālo zonu shēma

Vides aizsardzības un
reģionālās attīstības ministrs *Romāns Naudīšs*

2.pielikums
Ministru kabineta
2014.gada 16.septembra
noteikumiem Nr.547

Dabas parka "Sauka" funkcionālo zonu robežu apraksts

1. Dabas parka zona

Nr.p.k.	Zonas numurs	Koordinātu lūzumpunkts	X koordināta	Y koordināta
1.1.	DPZ-1	1	238566	588379
1.2.		2	238492	588437
1.3.		3	238640	588660
1.4.		4	238627	588675
1.5.		5	238601	588750